ऋषि- १-३ मैत्रावरुणिर्वसिष्ठः, ४-६ वासिष्ठ इन्द्रप्रमितः, ७-९ वासिष्ठो वृषगणः, १०-१२ वासिष्ठो मन्युः*, १३-१५ वासिष्ठ उपमन्युः**, १६-१८वासिष्ठो व्याघ्रपाद्, १९-२१ वासिष्ठः शक्तः, २२-२४ वासिष्ठः कर्णश्रुद्, २५-२० वासिष्ठो मृळीकः, २८-३० वासिष्ठो वसुकः, ३१-४४ पराश्चरः शाक्त्यः, ४५-५८ कुत्स आङ्गिरसः। पवमानः सोमः। त्रिष्टुप्

अस्य प्रेषा हेमना पूयमाना देवा देवेभिः समपृक्त रसम्।

सुतः पवित्रं पर्येति रेभेन्मितेव सद्मे पशुमान्ति होता॥ ९.०९७.०१

अस्य- एतस्योपासकस्य। प्रेषा- प्रेरकेण। हेमना- ज्योतिषा। पूयमानः- पुनानः। देवः-द्योतनशीलः। रसम्। देवेभिः- देवैः। समपृक्त- संयोजयति। रेभन्- शब्दयन्। सुतः- निष्पन्नः। पवित्रम्- शोधकं प्रतीकम्। मिता- निर्मितानि। पशुमन्ति- सृक्ष्मदर्शियुक्तानि। सद्म- यज्ञसदनानि। होतेव- अग्निरिव। पर्येति- परिगच्छिति॥१॥

भद्रा वस्त्रा समन्या३ वसानो महान्कविर्निवर्चनानि शंसन्।

आ वेच्यस्व चुम्वोः पूयमानो विचक्षणो जागृविर्देववीतौ॥ ९.०९७.०२

देववीतौ- दिव्यानुभूतौ। जागृविः- जागरणशीलः सन्। विचक्षणः- विशेषद्रष्टा सन्। भद्रा-कल्याणानि। समन्या वस्त्रा- वीरभूषणानि। वसानः- बिभ्रत्। महान्- महात्मा। कविः-क्रान्तदर्शी। निवचनानि- मन्त्रान्। शंसन्- वदन्। पूयमानः- पवमानः सन्। चम्वोः-द्यावापृथिव्योर्मध्ये। आ वच्यस्व- प्रविशा। ।।

समुं प्रियो मृज्यते सानो अव्ये यशस्तरो यशसां क्षेतौ अस्मे।

अभि स्वेर् धन्वा पूर्यमानो यूर्यं पात स्वस्तिभिः सद् नः॥ ९.०९७.०३

अव्ये- सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरे उपलिब्धस्थाने । रसव्यञ्जके। सानो- उत्कृष्टे प्रतीके। प्रियः- प्रेमपात्रो रसः। सम्- सम्यक्। मृज्यते- पूयते। यशसां यशस्तरः- कीर्तिमतां श्रेष्ठः। क्षेतः- धार्मिको भौमरसः। अस्मे- अस्मदर्थम्। पूयमानः- पुनानः सन्। अभि स्वर- अभिशब्दय। धन्व- अभिसर। यूयम्- हे देवाः। स्वस्तिभिः- भद्रैः। सदा- सततम्। नः- अस्मान्। पात- रक्षत ॥३॥

प्र गायताभ्येर्चाम देवान्सोमं हिनोत मह्ते धनाय।

स्वादुः पेवाते अति वारमव्यमा सीदाति कुलशै देवयुनैः॥ ९.०९७.०४

प्र- प्रकर्षेण । गायत- सामगानं कुरुत । देवान्- देवताः । अभ्यर्चाम- अभ्यर्चत । महते- महत्ये । धनाय- संपदे । सोमम्- रसम् । हिनोत- प्रेरयत । वारम्- वरणीयम् । अव्यम्- भाजनं प्रतीकम् । स्वादुः- मधुरो रसः । अति- अतिक्रम्य च । पवाते- क्षरित । नः- अस्मदर्थम् । देवयुः- देवकामः । कलशम्- भाजनं प्रतीकम् । आ सीदित- निषीदित ॥४॥

इन्दुर्देवानामुपं सुख्यमायन्सहस्रधारः पवते मद्याय।

नृभिः स्तर्वानो अनु धाम पूर्वमगन्निन्द्रं मह्ते सौर्मगाय॥ ९.०९७.०५

इन्दुः- क्केंद्रनशीलो रसः। देवानाम्- देवतानाम्। सख्यम्- मैत्रीम्। उप आयन्- उपगच्छन्। सहस्रधारः- अनन्तधारः। मदाय- तृप्तये। पवते- क्षरित। नृभिः- नेतृभिरुपासकैः। स्तवानः- स्तुतः। महते। सौभगाय- सौभाग्याय। पूर्वं- पुराणम्। इन्द्रं धाम- ईश्चनशक्तिसंपन्नं सदनम्। अनु अगुन्- अनुगच्छिति॥५॥

स्तोत्रे राये हरिरर्षा पुनान इन्द्रं मदौ गच्छतु ते भराय।

देवैर्याहि सुरथं राधो अच्छा यूयं पति स्वस्तिभिः सद् नः॥ ९.०९७.०६

स्तोत्रे- मन्त्रे सित । राये- दानयोग्यधनाय । हिरः- कान्तः सन् । पुनानः- पूयमानः सन् । अर्ष-गच्छ । ते- तव । मदः- हर्षः । इन्द्रम्- ईश्चनाधिदैवतम् । भराय- भरणाय । गच्छतु । देवैः-देवताभिः साकम् । सरथम्- रंहणशीलाम् । राधः- संसिद्धिम् । अच्छा- अभिलक्ष्य । याहि-गच्छ ॥६॥

प्र कार्व्यमुशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति।

महिव्रतः शुचिबन्धः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभन्॥ ९.०९७.०७

उशनेव- काम्याः कामयमानो वा उपासक इव । वश कान्तौ। काव्यम्- दर्शनविषयम्। प्र-प्रकर्षेण । ब्रुवाणः- वदन् । देवः- सोमः। देवानाम्- देवतानाम् । जिनमानि- जन्मानि । विवक्ति-उपिदशति । महिव्रतः- महाव्रतः। श्रुचिबन्धुः- शुद्धबन्धुः। पावकः- शोधकः सोमः। वराहः-शोभनदिनवान् । रेभन्- शब्दयन् । पदा- पदानि भूर्भुवरादीनि । अभ्येति- अभिसरित ॥७॥

प्र हुंसासंस्तुपलं मुन्युमच्छामादस्तं वृषंगणा अयासुः।

आङ्गूष्यं१ पर्वमानं सर्वायो दुर्मधै साकं प्र वेदन्ति वाणम्॥ ९.०९७.०८

वृषगणाः- वर्षन्त्यः। हंसासः- मुमुक्षाभावनाः। हंसः पक्षी मुमुक्षाप्रतीकः। अमात्- स्वबलेन। तृपलम्- द्रुततरम्। मन्युम्- मननगतम्। अस्तम्- स्वसदनभूतं रसम्। अच्छ- अभिलक्ष्य। प्र- प्रकर्षेण। अयासुः- अगच्छन्। आङ्गूष्यम्- सर्वेरिभगन्तव्यम्। दुर्मर्षं- दुःसहम्। पवमानम्- शोधकं सोमं रसं प्रति। सखायः- सुहृदः। साकम्- सङ्गत्य। वाणम्- वीणाम्। प्र वदन्ति- वादयन्ति॥८॥

स रैहत उरुगायस्यं जूतिं वृथा कीळेन्तं मिमते न गावः।

परीणसं कृणुते तिग्मर्थक्षो दिवा हर्रिर्दर्शे नक्तमृजः॥ ९.०९७.०९

उरुगायस्य- विष्णोः। जूतिम्- गतिमनुसरन्। सः- असौ सोमो रसाधिदेवता। रंहते-शीघ्रगतिर्भवति। गावः- सूर्यिकरणाः। वृथा कीळन्तम्- अनायासेन विहरन्तम्। न मिमते- न हिंसन्ति। तीक्ष्णशृङ्गः- तीक्ष्णतेजाः। परीणसम्- बहु। कृणुते- कुरुते। ऋज्रः- ऋजुगामी। हरिः-आकर्षकः सोमश्चन्द्रो वा। दिवा नक्तम्- दिवारात्रम्। दृदशे- दृश्यते॥९॥

इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन्मदीय।

हन्ति रक्षो बार्धते पर्यरातीर्वरिवः कृण्वन्वृजनस्य राजा॥ ९.०९७.१०

वाजी- तुरगभूतः। गोन्योघाः- चिद्रससङ्घातः। इन्दुः- क्लेदनशीलः। सोमः- रसः। सहः-शक्तिम्। मदाय- हर्षाय। इन्द्रे- ईशनाधिदैवते। इन्वन्- प्रेरयन्। पवते- क्षरित। विरवः- संपदः। कृण्वन्- कुर्वन्। वृजनस्य- युद्धस्य। राजा- स्वामी। रक्षः- क्रीर्यम्। हन्ति- नाशयित। अरातीः-शत्रून्। परि बाधते॥१०॥

अधु धारया मध्या पृचानस्तिरो रोम पवते अद्रिदुग्धः।

इन्दुरिन्द्रेस्य सुख्यं जुषाणो देवो देवस्य मत्सुरो मद्या । ९.०९७.११

अध- अथ। मध्वा धारया- मधुरधारया। अद्रिदुग्धः- स्थैर्यनिष्पन्नो जडनिष्पन्नो वा। पृचानः-संयोजयन्। रोमा तिरः- रोमोपलक्षितशरीरमितक्रम्यापि। पवते- क्षरित। देवस्य- द्योतनशीलस्य। इन्द्रस्य- ईशनाधिदैवतस्य। सख्यम्- मैत्रीम्। जुषाणः- सेवमानः। देवः- द्योतनशीलः। मत्सरः-तर्पकः। इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः। मदाय- तृप्तये। अभिसरित ॥११॥

अभि प्रियाणि पवते पुनानो देवो देवान्स्वेन रसेन पृञ्चन्।

इन्दुर्धमीण्यृतुथा वसनो द्रा क्षिपो अव्यत सानो अव्ये॥ ९.०९७.१२

देवः- द्योतनशीलः। पुनानः- पवमानः सोमः। प्रियाणि- स्वप्रियपात्राणि भाजनानि प्रतीकभूतानि वा। स्वेन रसेन। पृञ्चन्- संयोजयन्। ऋतुथा- यथाकालम्। धर्माणि- धर्मान्। वसानः- विभ्रदास्ते। तम्। दश क्षिपः- दशदिग्वर्तिन्य आपो मूलशक्तिधारा अवतरणशीलाः। अव्ये- रसव्यञ्जके। रसस्य प्रवेशस्थाने। सानो- समुच्छिते प्रतीके। अव्यत- सङ्गमयन्ति॥१२॥

वृषा शोणौ अभिकिनकदुद्गा नदयेन्नेति पृथिवीमुत द्याम्।

इन्द्रंस्येव वसुरा शृण्व आजौ प्रचेतयन्नर्षति वाचमेमाम्॥ ९.०९७.१३

वृषा- वर्षकः । शोणा- रोचमानः । गाः- चिद्रश्मीन् । अभिकिनकदत्- उद्दिश्याशब्दयत् । पृथिवीम्- भूमिम् । उत- अपि च । द्याम्- नभः । नदयन्- नादयन् । एति- आगच्छित । आजौ- युद्धे । इन्द्रस्येव- बलाधिदैवतस्येव । वग्रुः- अस्य शब्दः । आ शृण्वे- आश्रूयते । इमाम्- एताम् । वाचम् । प्रचेतयन्- प्रज्ञापयन् । आ एति- आगच्छिति ॥१३॥

रुसाय्यः पर्यसा पिन्वमान ईरयन्नेषि मधुमन्तमंशुम्।

पर्वमानः संतिनमेषि कृण्वन्निन्द्रीय सोम परिष्टिच्यमीनः॥ ९.०९७.१४

रसाय्यः- आस्वाद्यः। पयसा- क्षीरोपलक्षितेन ज्ञानेन। पिन्वमानः- क्षरन्। ईरयन्- वाचं प्रेरयन्। मधुमन्तम्- मधुरम्। अंशुम्- रसभावम्। एषि- प्राप्नोषि। इन्द्राय- परमेश्वराय। परिषिच्यमानः- संस्कृतस्त्वम्। सोम- रस। पवमानः- पुनानः सन्। सन्तिनम्- विस्तारभावम्। कृण्वन्- कुर्वन्। एषि- गच्छिसि ॥१४॥

एवा पेवस्व मदिरो मदीयोद्याभस्य नुमयेन्वधुस्नैः।

परि वर्णं भरमाणो रुझन्तं गव्युनीं अर्ष परि सोम सिक्तः॥ ९.०९७.१५

मिद्दरः- तर्पकः । मदाय- तृष्ट्ये । एव- एवम् । पवस्व- क्षर । उदग्राभस्य- उदकग्रहं जडोपलिक्षतं मेघम् । वधस्नैः- हननसाधनैरायुधैः । नमयन्- सन्नमयन् । रुशन्तम्- ज्वलन्तम् । वर्णम् । परि- परितः । भरमाणः । गव्युः- चिद्रिश्मिकामः सन् । सोम- रस । सिक्तः- सिच्यमानः सन् । परि अर्ष- सर ॥१५॥

जुङ्घी न इन्दो सुपर्था सुगान्युरौ पेवस्व वरिवांसि कृण्वन्।

घनेव विष्वेग्दुरितानि विघ्नन्निध ष्णुना धन्व सानो अव्ये॥ ९.०९७.१६

इन्दो - क्लेदनशील रस। नः - अस्मदर्थम्। जुष्ट्वी - प्रीतः। सुपथा - शोभनमार्गेण। उरौ - विस्तीर्णे हृदि। सुगानि - सुगमनाः। विर्वासि - संपदः। कृण्वन् - कुर्वन्। पवस्व - क्षर। विष्वक् - सर्वतः। घनेव - घनीभूतायुधिमव। दुरितानि - पापानि। विष्नन् - बाधियन्। स्नुना - स्रवता। अव्ये - सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरे उपलिब्धिस्थाने। रसव्यञ्जके। रसस्य प्रवेशस्थाने। रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभूते। रसार्थयाचनसाधनभूते। रसिक्ये। रसावाितसाधनभूते। रसावरणे। रससंभक्तरि। रसवर्धके। सानो - उच्छिते प्रतीके। अधि। धन्व - सर॥१६॥

वृष्टिं नौ अर्ष दि्व्यां जिगुलुमिळावतीं शुंगयीं जीरदीनुम्।

स्तुकेव वीता धन्वा विचिन्वन्बन्धूँरिमाँ अवेराँ इन्दो वायून्॥ ९.०९७.१७

जिगत्नुम्- गितमतीम् । इळावतीम्- मन्त्रयुक्ताम् । शङ्गयीम्- सुखस्य निवासभूताम् । जीरदानुम्- क्षिप्रदानोपेताम् । दिव्यां वृष्टिम् । नः- अस्मदर्थम् । अर्ष- गमय । वीता- काम्यानि । स्तुकेव- अपत्यानीव । बन्धून्- भवतो बन्धुभूतान् । अवरान्- वत्सानिव स्थितान् । इमान्- एतान् । वायून्- प्राणविशेषान् । विचिन्वन् । इन्दो- क्लेदनशील रस । धन्व- अभिसर ॥१७॥

ग्रन्थिं न वि ष्यं प्रथितं पुनान ऋजुं चे गातुं वृजिनं चे सोम।

अत्यो न केदो हरिरा सृजानो मर्यो देव धन्व पुस्त्यावान्॥ ९.०९७.१८

पुनानः- पूयमानः सन्। सोम- रस। ग्रन्थिं न- यथा कश्चित् ग्रन्थिं विश्लेषयित तथा। ग्रथितम्-आवरणबद्धम्। वि ष्य- विमुञ्च। ऋजुं च गातुम्- अकुटिलं मार्गम्। वृजिनं च- बलञ्च दर्शय। हरिः- आकर्षकः सन्। आ सृजानः- आसृष्टः सन्। अत्यो न- तुरग इव। कदः- शब्दितवान्। पस्त्यावान्- गृहयुक्तः सन्। देव- अमर्त्य। मर्यः- मर्त्यरूपेण। धन्व- गच्छ॥१८॥

जुष्ट्ये मदीय देवतात इन्द्ये परि ष्णुनी धन्व सान्ये अव्ये।

सहस्रधारः सुर्भिरदंब्यः परि स्रव वार्जसातौ नृषद्ये॥ ९.०९७.१९

इन्दो - क्लेदनशील रस । मदाय - हर्षाय । स्नुना - स्नवणशीलया धारया । जुष्टः - सेवितः । अव्ये - सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरे उपलब्धिस्थाने । रसव्यञ्जके । रसस्य प्रवेशस्थाने । रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभूते । रसार्थयाचनसाधनभूते । रसिक्रये । रसावाप्तिसाधनभूते । रसावरणे । रससंभक्तरि । रसवर्धके । सानो - उत्कृष्टे प्रतीके । परि धन्व - अभिसर । वाजसातौ - संप्रक्षाभसाधके । नृषद्ये - वृत्रैर्जीनते युद्धे । सहस्रधारः - अनन्तधारः । सुरभिः - सुगन्धः । अदब्धः - अहिंसनीयः सन् । परि - परितः । स्रव - क्षर ॥१९॥

अर्इमानो येऽर्था अर्युक्ता अत्यसिो न संसृजानासं आजौ।

प्ते शुक्रासौ धन्वन्ति सोमा देवांसस्ताँ उप याता पिर्बध्ये॥ ९.०९७.२०

अरश्मानः- बन्धरिहताः। अरथाः- अवाहनबद्धाः। अयुक्ताः- अनियताः। आजौ- युद्धे। ससृजानासः- सृष्टाः। अत्यासो न- तुरगा इव। एते- इमे। शुक्रासः- शुभ्राः शुद्धा इति भावः। सोमाः- रसाः। देवासः- द्योतनशीलाः। धन्वन्ति- अभिसरन्ति। तान्। पिबध्यै- अनुभवितुम्। उपयात- उपगच्छत ॥२०॥

एवा नं इन्दो अभि देववीतिं परि स्रव नभो अणीश्चमूषुं।

सोमों अस्मभ्यं काम्यं बृहन्तं र्यिं देदातु वीरवन्तमुग्रम्॥ ९.०९७.२१

एव- एवम्। इन्दो- क्लेदनशील रस। नः- अस्मदर्थम्। देववीतिम्- देवानुभूतिम्। अभि-अभिलक्ष्य। नभो अर्णः- चिदाकाशजधारामयः। चमूषु- प्रतीकेषु। परि स्रव- परितः क्षर। सोमः-रसः। अस्मभ्यम्- नः। काम्यम्- कमनीयम्। बृहन्तम्- महत्। वीरवन्तम्- वीर्यवन्तम्। उग्रम्-उद्गर्णम्। रियम्- दानयोग्यधनम्। ददातु- प्रयच्छतु॥२१॥

तक्ष्यदी मनसो वेनतो वाग्ज्येष्ठस्य वा धर्मिण क्षोरनीके।

आदीमायुन्वरुमा वीवशाना जुष्टं पित कुलशे गाव इन्दुंम्॥ ९.०९७.२२

यदि- यदा। ज्येष्ठस्य- मुख्यस्याचार्यस्य। क्षोः- मन्त्रं शब्दायमानस्य। अनीके- मुखे। धर्मणि वा-स्वभावे वा। वेनतः- काम्यात्। मनसः- चित्तात्। वाक्- मन्त्रः। तक्षत्- एनं रसं सृजित तदा। आत्- अनन्तरम्। ईम्- एतम्। वरम्- श्रेष्ठम्। जुष्टम्- सेव्यम्। पितम्- पालकम्। इन्दुम्-सोमम्। कलशे- भाजने प्रतीके स्थितम्। वावशानाः- कामयमानाः। गावः- विद्याः। आ-आभिमुख्येन। आयन्- आगच्छिन्ति॥२२॥

प्र द्नित्दो दिव्यो द्निपिन्व ऋतमृतायं पवते सुमेधाः।

धर्मा भुवद्वजन्यस्य राजा प्र रिमिर्भिद्शिभिर्भारि भूमे॥ ९.०९७.२३

दानुदः - दात्रे दायकः। दिव्यः। दानुपिन्वः - दात्रे सेचकः। पिवि सेचने। ऋताय-प्रकृतिनियतिभृतसत्यस्थायोपासकाय। ऋतम् - प्रकृतिनियतिभृतसत्यम्। सुमेधाः -शोभनमेधासंपन्नः। पवते - क्षरित। वृजन्यस्य - बलस्य। धर्मा - धर्ता। भुवत् - अभवत्। राजा -रञ्जकः। दशिभः - दशिदग्वितिभः। रिश्मिभः - किरणैः। भूम - प्रभूतम्। प्रभारि - प्रधार्यते॥२३॥

प्वित्रेभिः पर्वमानो नृचक्षा राजां देवानांमुत मर्त्यानाम्।

द्विता भुवद्रयिपती रयीणामृतं भेरत्सुभृतं चार्विन्दुः॥ ९.०९७.२४

पवमानः- पुनानः। पिवत्रेभिः- कोशेः प्रतीकैः। नृचक्षाः- नृणां द्रष्टा। देवानाम्- अमराणाम्। उत-अपि च। मर्त्यानाम्। राजा- रञ्जकः। रयीणां रियपितः- दानयोग्यसंपत्पालकः। द्विता भुवत्-अभ्युदयिनःश्रेयससाधको भवित। इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः। सुभृतम्- सुष्ठु धृतम्। चारु-कल्याणम्। ऋतम्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यम्। भरत्- भरित ॥२४॥

अवाँ इव श्रवंसे सातिमच्छेन्द्रंस्य वायोर्भि वीतिमर्ष।

स नेः सहस्रो बृहतीरिषों दा भवां सोम द्रविणोवित्पुनानः॥ ९.०९७.२५

अर्वानिव- तुरग इव। श्रवसे सातिम्- श्रुतिसंभजनम्। अच्छ- उद्दिश्य। इन्द्रस्य-ईश्चनाधिदैवतस्य। वायोः- प्राणाधिदैवतस्य। वीतिम्- अनुभूतिम्। अभि अर्ष- अभिसर। सः-तादृशस्त्वम्। नः- अस्मदर्थम्। सहस्राः- अनन्ताः। बृहृतीः- महृतीः। इषः- सिद्च्छाः। दाः-देहि। सोम- रस। द्रविणोवित्- संपष्टमभकः। पुनानः- पूयमानः। भव॥२५॥

देवाव्यो नः परिष्चिच्यमानाः क्षयं सुवीरं धन्वन्तु सोमाः।

आयुज्यवेः सुमृतिं विश्ववारा होतारो न दिवियजो मुन्द्रतमाः॥ ९.०९७.२६

देवाव्यः- देवतर्पकाः। नः- अस्मदर्थम्। परिषिच्यमानाः- परितः सिच्यमानाः। सोमाः- रसाः। सुवीरम्- शोभनवीर्यसंपन्नम्। क्षयम्- सदनम्। धन्वन्तु- सरन्तु। सुमितं आयज्यवः- शोभनमितदाः। विश्ववाराः- सर्ववरेण्याः। होतारो न- देवाह्वातार इव। दिवियजः- देवोपासकाः। मन्द्रतमाः- अतिशयेन तृप्तिकरा भवन्ति ॥२६॥

एवा देव देवताते पवस्व महे सौम प्सरसे देवपानः।

महश्चिद्धि ष्मिस हिताः समर्ये कृधि सुष्ठाने रोदंसी पुनानः॥ ९.०९७.२७

एव- एवम्। देव- द्योतनशील। देवताते- देवार्थं विस्तृते अस्मदुपासने। पवस्व- क्षर। सोम-रस। देवपानः- देवानुभवः सन्। प्सरसे- अस्मदनुभृतये पवस्व। समर्थे- युद्धे। महश्चित्- महदिप शात्रवं बलम्। स्मसि- अभिभवेम। पुनानः- शोधकः सन्। रोदसी- द्यावापृथिव्यौ। सुस्थाने। कृधि- कुरु॥२७॥

अश्वो नो केदो वृषिभिर्युजानः सिंहो न भीमो मनसो जवीयान्।

अर्वाचीनैः पृथिमिर्ये रिजेष्टा आ पेवस्व सौमनुसं ने इन्दो॥ ९.०९७.२८

अश्वो न- तुरग इव। क्रदः- शब्दयसि। वृषाभिः- वर्षकैरुपासकैः। युजानः- योज्यमानः। सिंहो न भीमः- भयङ्करः सिंह इव। मनसो जवीयान्- मनसो वेगवत्तरः। ये। रजिष्ठाः- ऋजवः। तैः। अर्वाचीनैः- अभिमुखैः। पथिभिः- मार्गैः। नः- अस्मदर्थम्। इन्दो- क्लेदनशील रस। सौमनसम्- सौमनस्यम्। आ- समन्तात्। पवस्व- क्षर॥२८॥

श्वातं धारा देवजाता असृयन्सहस्रमेनाः कुवयौ मृजन्ति।

इन्दों सुनित्रं दिव आ पेवस्व पुरप्तासि महतो धर्नस्य॥ ९.०९७.२९

देवजाताः- दिव्याः। शतं धाराः- अनन्तधाराः। असृग्रन्- सृज्यन्ते। सहस्रमेनाः- एता अनन्तधाराः। कवयः- क्रान्तदर्शिनः। मृजन्ति- शोधयन्ति। इन्दो- क्लेदनशील रस। सनित्रम्-संपदम्। दिवः- चिदाकाशात्। आ पवस्व- क्षर। महतो धनस्य- महत्या दैवीसंपदः। पुर एता-अग्रेसरः। असि- भवसि ॥२९॥

दिवो न सर्गी अससृग्रमह्यं राजा न मित्रं प्र मिनाति धीरः।

पितुर्न पुत्रः कर्तुभिर्यतान आ पेवस्व विशे अस्या अजीतिम्॥ ९.०९७.३०

दिवः अह्वां सर्गा न- सूर्यरश्मय इव । अससृग्रम्- सृष्टा भवन्ति । राजा न- रञ्जकः । धीरः । मित्रम्- सृद्द्रमुपासकम् । न प्रमिनाति- न बाधते । क्रतुभिः- कर्मभिः । यतानः- उद्यतः सन् । अस्याः- एतस्ये । विशे- प्रजाये । अजीतिम्- अपराभवम् । पितुः- जनकस्य । पुत्रः- सुतः । न- इव । आ पवस्व- क्षर ॥३० ॥

प्र ते धारा मधुमतीरसृयन्वारान्यत्पूतो अत्येष्यव्यन्।

पर्वमान पर्वसे धाम गोना जज्ञानः सूर्यमिपन्वो अर्कैः॥ ९.०९७.३१

ते- तव । मधुमतीः- माधुर्यः । धाराः । असृग्रन्- सृज्यन्ते । पूतः- शुद्धः सन् त्वम् । अव्यान्-रसव्यञ्जकान् । वारान्- वरणीयान् प्रतीकान् । अत्येषि- अतिक्रम्य सरिस । पवमान- पुनान । गोनाम्- चिद्रश्मीनाम् । धाम- सदनम् । पवसे- क्षरिस । जज्ञानः- जात एव । अर्कैः- उपासनैः । सूर्यं- आत्मसूर्यम् । अपिन्वः- पूर्यिस ॥ ३१ ॥

कनिकद्दनु पन्थामृतस्य शुको वि भस्यमृतस्य धार्म।

स इन्द्रीय पवसे मत्स्रवीन्हिन्वानो वार्चं मृतिभिः कवीनाम्॥ ९.०९७.३२

ऋतस्य- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य । पन्थाम्- मार्गम् । अनु । किनकदत्- अशब्दयत् । अमृतस्य धाम- अमृतसदनम् । शुक्रः- शुभ्रः शुद्धः सन् । वि- विशेषेण । भासि- प्रकाशयसि । कवीनाम्-कान्तदिर्शनाम् । मतिभिः । वाचम्- मन्त्रम् । हिन्वानः- प्रेरयन् । मत्सरावान्- तर्पकः । सः- तादृशः सन् । इन्द्राय- परमेश्वराय । पवसे- क्षरसि ॥३२ ॥

दिव्यः सुपर्णोऽवं चिक्ष सोम पिन्वन्धाराः कर्मणा देववीतौ।

एन्दौ विश कलशै सोमधानं कर्न्दन्निहि सूर्यस्योपं रिश्मम्॥ ९.०९७.३३

दिव्यः सुपर्णः- पक्षी मुमुक्षामोक्षादिप्रतीकः। दिव्यः पक्षी सन्। सोम- रस। देववीतौ- दिव्यानुभूतये। कर्मणा- शोभनकर्मणा। धाराः। पिन्वन्- क्षरन्। अव चिक्ष- पश्य। इन्दो- क्षेदनशील रस। सोमधानं कलशम्- रसोपलिब्धस्थानं प्रतीकम्। आ विश्च- प्रविश्च। सूर्यस्य - आत्मसूर्यस्य। रिश्मम्- चिद्रिश्मम्। उप इहि- उपागच्छ॥३३॥

तिस्रो वार्च ईरयित प्र विक्रिक्टितस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम्।

गावौ यन्ति गोपितिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मृतयौ वावशानाः॥ ९.०९७.३४

विहः- वाहकः सोमः। तिस्रो वाचः- मध्यमापश्यन्तीवैखरीः। ईरयित- प्रेरयित। ऋतस्य धीितम्-सत्यधारणाम्। ब्रह्मणः- उपासकस्य। मनीषाम्। ईरयित। गोपितम्- चिद्रिश्मिपालकम्। सोमम्-रसम्। पृच्छमानाः- जिज्ञासमानाः। गावः- विद्याः। यन्ति- अभिसरिन्त। वावशानाः-कामयमानाः। मतयः। यन्ति- अभिसरिन्त ॥३४॥

सोमं गावौ धेनवौ वावशानाः सोमं विप्रो मृतिभिः पृच्छमानाः।

सोमः सुतः पूयते अज्यमनः सोमे अर्कास्त्रिष्टुभः सं नेवन्ते॥ ९.०९७.३५

सोमम्- रसम्। धेनवः- प्रीणयित्रयः। गावः- चिद्रश्मयः। वावशानाः- कामयमानाः सरन्ति। सोमम्- रसम्। विप्राः- मेधाविनः। मितिभिः। पृच्छमानाः- जिज्ञासमानाः अभिगच्छन्ति। अज्यमानः- सिच्यमानः। सुतः- निष्पन्नः। सोमः। पूयते- शोधितो भवति। सोमे- रसे। त्रिष्टुभा अर्काः- मन्त्राः। संनवन्ते- सङ्गच्छन्ते॥३५॥

एवा नः सोम परिष्चिच्यमान् आ पेवस्व पूर्यमानः स्वस्ति।

इन्द्रमा विश बृह्ता रवेण वर्धया वाचं जनया पुरंधिम्॥ ९.०९७.३६

एव- एवम्। नः- अस्मदर्थम्। परिषिच्यमानः- परितः सिच्यमानः सन्। सोम- रस। आ-समन्तात्। पूयमानः- पुनानः। स्वस्ति- कल्याणम्। पवस्व- क्षर। बृहता- महता। रवेण-मन्त्रेण। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। आ विश्च- प्रविश्च। पुरिन्धम्- पुरुधारणायुक्ताम्। वाचम्। जनय-उत्पादय। वर्धय॥३६॥

आ जागृविर्विप्रं ऋता मंतीनां सोमः पुनानो अंसदचमूषुं।

सपेन्ति यं मिथुनासो निकामा अध्वर्यवौ रथिरासः सुहस्ताः॥ ९.०९७.३७

यम् । रथिरासः- शोभनगतिसंपन्नाः । सुहस्ताः- शोभनहस्तोपलक्षितशोभनकर्माणः । अध्वर्यवः- ध्वररिहतकर्माणः । निकामाः- नितरां कामयुक्ताः । मिथुनासः- दम्पितभूता जनाः । यं - यं प्रेममयं रसम् । सपन्ति- स्पृशन्ति । सः । सोमः । जागृविः- जागरणशीलः सन् । विप्रः- मेधावी । पुनानः- पूयमानः सन् । ऋता मतीनाम्- सत्यसंबद्धमतीः । आ- आभिमुख्येन । चमूषु- भाजनेषु प्रतीकेषु । असदत्- निषीदिति ॥३७ ॥

स पुनान उप सूरे न धातोभे अंप्रा रोदंसी वि ष आवः।

प्रिया चिद्यस्यं प्रियुसासं ऊती स तू धर्नं कारिणे न प्र यंसत्॥ ९.०९७.३८

सः- तादृशः। पुनानः- पूयमानो रसः। सूरे- सूर्ये। न धाता- संवत्सर इवेति सायणः। उप- तथा इन्द्रे उपगच्छित। उमे रोद्सी- द्यावापृथिव्यो। अप्राः- आपूर्यित। सः। वि आवः- तमांसि विवृणोति। यस्य। प्रिया- प्रियस्य। प्रियसासः- प्रिया धाराः। ऊती- अस्मद्रक्षाये भवन्ति। सः। धनम्- संपद्म्। कारिणे- उपासकाय। न- संप्रति। प्र यंसत्- प्रयच्छतु॥३८॥

स विर्धिता वर्धनः पूयमानः सोमो मीद्वाँ अभि नो ज्योतिषावीत्।

येनां नः पूर्वे पितरंः पद्ज्ञाः स्वर्विदो अभि गा अद्रिमुष्णन्॥ ९.०९७.३९

सः। वर्धिता- वर्धकः। वर्धनः- वृद्धिमयः। पूयमानः- पुनानः। सोमः- रसः। मीढ्वान्-आनन्दकरः। नः- अस्मान्। ज्योतिषा। अभि- अभितः। आवीत्- रक्षतु। येन। नः- अस्माकम्। पूर्वे पितरः- पूर्वाचार्याः। पद्ज्ञाः- मार्गज्ञाः। स्वर्विदः- स्वर्गज्ञाः सन्तः। अद्रिम्-मेघघनप्रतीकजडनिहितान्। गाः- चिद्रश्मीन्। उष्णन्- आहृतवन्तः॥३९॥

अक्रोन्समुद्रः प्रेथमे विधर्मञ्जनयन्युजा भुवनस्य राजा।

वृषां पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमों वावृधे सुवान इन्द्रेः॥ ९.०९७.४०

प्रथमे विधर्मन्- ऋते प्रकृतिनियतौ वा। प्रजाः- जनान्। जनयन्- सृजन्। भुवनस्य राजा-लोकनाथः सोमः। समुद्रः- अर्णवसमः। अक्रान्- सर्वान् अतिक्रामित। पिवत्रे- शोधके। अव्ये-सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरे उपलब्धिस्थाने । रसव्यञ्जके। रसस्य प्रवेशस्थाने। रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभूते। रसार्थयाचनसाधनभूते। रसिक्रये। रसावाप्तिसाधनभूते। रसावरणे। रससंभक्तरि। रसवर्धके। सानो- उच्छिते प्रतीके। अधि। वृषा- वर्षकः। बृहत्सोमः-महान्नसः। सुवानः- निष्पन्नः सन्। इन्दुः- हृद्यस्पर्शी सन्। वावृधे- ववृधे॥४०॥

महत्तत्सोमो महिषश्चेकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवान्।

अर्दधादिन्द्रे पर्वमान् ओजोऽजनयुत्सूर्ये ज्योतिरिन्दुः॥ ९.०९७.४१

मिहषः- महात्मा। अपां गर्भः- मूलशक्तिधाराणां गर्भभूतः। यत्। महत्- बृहत्कर्म। तत्। चकार-कृतवान्। देवान्- देवताः। अवृणीत- वरणं कृतवान्। इन्द्रे- ईशनािधदैवते। पवमानः- पुनानः। ओजः- बलम्। अदधात्- दधौ। सूर्ये- सिवतिर। ज्योतिः- प्रकाशम्। इन्दुः- सोमः। अजनयत्-ससर्ज। आत्मसूर्यं रसः हृदये प्रकटीकरोतीित भावः॥४१॥

मित्सं वायुमिष्टये राधेसे च मित्रावर्रुणा पूयमानः।

मित्स रार्धों मारुतं मित्सं देवान्मित्स द्यावीपृथिवी देव सोम॥ ९.०९७.४२

इष्टये- अस्मिदच्छापूर्त्ये । राधसे- संसिद्ध्ये । वायुम्- प्राणम् । मित्स- आनन्दय । पूयमानः- पुनानः । मित्रावरुणा- स्नेहाधिदैवतमृताधिदैवतम् । मित्स- आनन्दय । मारुतं शर्धः- मरुद्गणं प्राणसमूहम् । मित्स- आनन्दय । देवान्- अन्या द्योतनशक्तीः । मित्स । सोम- रसाधिदैवत । देव- द्योतनशील । द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यो । मित्स- आनन्दय ॥४२ ॥

ऋजुः पंवस्व वृजिनस्यं ह्न्तापामीवां बाधंमानो मृधंश्च।

अभिश्रीणन्पयः पर्यसाभि गोनामिन्द्रस्य त्वं तर्व वयं सखायः॥ ९.०९७.४३

ऋजुः- आर्जवसंपन्नः सन्। वृजिनस्य हन्ता- दुःखनाश्चकः सन्। अमीवाम्- रोगाणाम्। अप बाधमानः- नाशकः सन्। मृधश्च- हिंसानाशकः सन्। पवस्व- क्षर। पयः- जीवोदकम्। गोनाम्-चिद्रश्मीनाम्। पयसा- सारेण ज्ञानेन। अभिश्रीणन्- संयोजयन्। अभि- आभिमुख्येन। पवस्व। त्वम्। इन्द्रस्य- परमेश्वरसंबन्धी भवसि। तव- भवतः। वयम्। सखायः- सुहृदः स्मः॥४३॥

मध्वः सूदं पवस्व वस्व उत्सं वीरं चे न आ पवस्वा भगं च।

स्वद्स्वेन्द्रीय पर्वमान इन्दो र्यिं चे न आ पेवस्वा समुद्रात्॥ ९.०९७.४४

मध्वः सूदम्- माधुर्यघनम्। पवस्व- क्षरः। वस्व उत्सम्- वृत्तिस्तम्भनधाराम्। वीरम्- वीर्यम्। च। भगं च- सौभाग्यं च। नः- अस्मदर्थम्। आ पवस्व- क्षरः। पवमानः- पुनानः सन्। इन्दो- क्षेदनशील रसः। इन्द्राय- परमेश्वरायः। स्वदस्व- रुचितो भवः। इन्दो- हृदयस्पर्शिन्। समुद्रात्- चित्समुद्रात्। नः- अस्मदर्थम्। रियम्- दैवीं संपदम्। आ पवस्व- क्षरः॥४४ः॥

सोमः सुतो धार्यात्यो न हित्वा सिन्धुर्न निम्नम्भि वाज्येक्षाः।

आ योनिं वन्यमसदत्पुनानः समिन्दुर्गोभिरसर्त्समुद्धिः॥ ९.०९७.४५

सोमः- रसः। सुतः- निष्पन्नः। धारया। अत्यो न- तुरग इव। हित्वा- गत्वा। सिन्धुर्न-उद्कमिव। निम्नम्- निम्नप्रदेशम्। वाजी- शीघ्री सन्। अक्षाः- क्षरित। पुनानः- पावामानः। वन्यम्- वननीयम्। योनिम्- ऋताख्यं स्वसदनम्। आ असदत्- आसीदित। इन्दुः- हृदयस्पर्शी रसः। गोभिः- चित्किरणैः। अद्भिः- मूलशक्तिधाराभिः। असरत्- अभिसरित॥४५॥

एष स्य ते पवत इन्द्र सोमश्चमूषु धीर उञ्चते तर्वस्वान्।

स्वेर्चक्षा रथिरः सत्यशुष्मः कामो न यो देवयतामसर्जि॥ ९.०९७.४६

इन्द्र- हे परमेश्वर । ते- त्वदर्थम् । एष स्यः- सोयम् । सोमः- रसः । चमूषु- भाजनेषु प्रतीकेषु । धीरः । तवस्वान्- वेगवान् सन् । उशते- कामयमानाय । पवते- क्षरित । स्वर्चक्षाः- स्वर्गद्रष्टा । रथिरः- महारथः । सत्यशुष्मः- अवितथबलः । देवयताम्- देवकामानाम् । कामो न- काम इव । असर्जि- सृज्यते ॥४६ ॥

एष प्रलेन वर्यसा पुनानस्तिरो वर्पांसि दुह्तितुर्दधानः।

वसानः शर्मे त्रिवरूथमप्सु होतेव याति सर्मनेषु रेभेन्॥ ९.०९७.४७

एषः- अयम् । प्रत्नेन- पुराणेन । वयसा- हविषा । पुनानः- पूयमानः । दुहितुः- सर्वदोग्ध्रया भूम्याः । वर्पांसि- रूपाणि । तिरो दधानः- अतिक्रमन् । त्रिवरूथम्- भूर्भुवरादिभूमिकात्रयोपेतम् । दार्म- भद्रम् । वसानः- विभ्रत् । समनेषु- सहृदयासु । अप्सु- मूलशक्तिधारासु । रेभन्- मन्त्रं शब्दयन् । होतेव- अग्निरिव । याति- गच्छिति ॥४७ ॥

नू नस्त्वं रिथिरो देव सोम परि स्रव चुम्वौः पूयमीनः।

अप्सु स्वादिष्ठो मधुमाँ ऋतावां देवो न यः संविता सत्यर्मन्मा॥ ९.०९७.४८

यः। देवः सविता- सूर्यः। न- इव। सत्यमन्मा- सत्यज्ञानयुक्तः। मधुमान्- मधुरः। अप्सुमूलशक्तिधारासु। स्वादिष्ठः- अतिशयेन आस्वादनीयः। सः। पूयमानः- पुनानः। त्वम्। नुक्षिप्रम्। चम्वोः- द्यावापृथिव्योर्मध्ये। रथिरः- महारथः सन्। देव- द्योतनशील। सोम- रस। परि
स्रव॥४८॥

अभि वायुं वीत्यर्षा गृणानो ३ऽभि मित्रावरुणा पूरमानः।

अभी नरं धीजवनं रथेष्ठामुभीन्द्रं वृष्णं वर्ज्रबाहुम्॥ ९.०९७.४९

गृणानः- स्तूयमानः सन् । वायुम्- प्राणम् । वीती- अनुभूतये । अभि अर्ष- अभिसर । पूयमानः- पुनानः सन् । मित्रावरुणा- स्नेहाधिदैवतमृताधिदैवतम् । अभि- अभिसर । रथेष्ठाम्- महारथम् । धीजवनम्- मनोवेगसंपन्नम् । नरम्- नेतारं रुद्रम् । अभि- अभिसर । वृषणम्- वर्षकम् । वज्रबाहुम् । इन्द्रम्- ईश्चनाधिदैवतम् । अभि- अभिसर ॥४९॥

अभि वस्त्रां सुवस्नान्यर्षाभि धेनूः सुदुर्घाः पूयमानः।

अभि चुन्द्रा भर्तवे नो हिर्रण्याभ्यश्वीत्र्रिथिनौ देव सोम॥ ९.०९७.५०

सुवसानानि- सुपरिधानानि । वस्ना- आच्छादनानि । अभि अर्ष । पूयमानः- पुनानः सन् । सुदुघाः-सुदोग्ध्रीः । धेनूः- चिद्रिश्मभूता गाः । अभि अर्ष । नः- अस्माकम् । भर्तवे- निर्वाहाय । चन्द्रा-आह्वादकानि । हिरण्या- ज्योतींषि प्रति । अभि अर्ष । सोम देव- रस । रथिनो अश्वान्- रंहणशीलान् प्राणविशेषान् प्रति । अभि अर्ष ॥५० ॥

अभी नौ अर्ष दिव्या वसून्यभि विश्वा पार्थिवा पूयमानः।

अभि येन द्रविणमुश्रवीमाभ्यार्षेयं जमद्मिवन्नः॥ ९.०९७.५१

पूयमानः- पुनानः सन् । दिव्या पार्थिवा- दिव्या भोमाः । वसूनि- संपदः । नः- अस्मदर्थम् । अभि अर्ष- अभिगमय । येन । द्रविणम्- संपदम् । अश्ववाम- अनुभवाम । तत् । अभि अर्ष । जमदिग्नवत्- अग्न्युपासकवत् । जमत् हुतभक्षणशीलः प्रज्विलतोग्निः । तस्योपासको जमदिग्नः । नः- अस्माकम् । आर्षेयम्- दर्शनम् । अभिगमय ॥५१ ॥

अया प्वा पंवस्वैना वसूनि माँश्वत्व ईन्द्ो सरसि प्र धन्व।

ब्रध्नश्चिद्त्र वातो न जूतः पुरुमेधश्चित्तकेवे नरं दात्॥ ९.०९७.५२

अया- अनया। पवा- पवमानया धारया। एना वसूनि- एताः संपदः। पवस्व- क्षर। इन्दो-क्लेदनशील रस। मांश्चत्वे- मन्यमानानां चातके। इति सायणः। सरिस- जीवोदके। चातको मेघापेक्षी पक्षी। अथवा चातको याचकः। चत याचने। आधारशिक्तधारा मननशीलानुपासकान् स्वां प्रित कर्षतीतीदं लक्षणयोच्यते मन्यमानानां चातक इति। यथा समुद्रः स्वतरंगैराह्वयित नदीरिति लक्षणया वर्ण्यते। अथवा अभिमन्यमनानां चातके नाशके। अथवा दिषकावाणिमत्यिस्मन् मन्त्रे मांश्चतोरित्यस्य मन्यमानांश्चेतयत इत्यर्थः सायणेन कृतः। सोर्थोप्यत्रापि भवितुमर्हिते। प्र- प्रकर्षेण। धन्व- अभिसर । अत्र । ब्रध्नः- मूलः । वातो न- वात इव । जूतः- प्रेरितः । पुरुमेधः- प्रभूतमेधः । तकवे- शोभनगतिमत उपासकाय । नरम्- नेतारमाचार्यम् । दात्- प्रयच्छतु ॥५२॥

उत नं एना पंवया पंवस्वाधि श्रुते श्रवाय्यस्य तीर्थे।

षृष्टिं सहस्रा नैगुतो वसूनि वृक्षं न पुक्कं धूनवद्रणाय॥ ९.०९७.५३

उत- अपि च। नः- अस्मदर्थम्। एना- अनया। पवया- पवमानया धारया। श्रुते- श्रुतिप्रसिद्धे। श्रवाय्यस्य- श्रवणीयस्य सोमस्य। तीर्थे- जीवोदके। अधि। पवस्व- क्षर। षष्टिं सहस्रा- प्रभूतानि। नैगुतः- जपार्थं उपांशुत्त्वेन नीचैःशब्दायमानानि। वसूनि- मन्त्रभूतधनानि। रणाय-अस्मदानन्दाय। पक्वम्- फलदं। वृक्षं न- तरुमिव। धूनवत्- अकम्पयत्॥५३॥

महीमे अस्य वृष्नामं शूषे माँश्चेत्वे वा पृश्नेने वा वधेत्रे।

अस्वीपयन्निगुर्तः स्नेहयुचापामित्राँ अपाचितौ अचेतः॥ ९.०९७.५४

अस्य- एतस्य सोमस्य। इमे- एते। मही- महत्यो। वृषनाम- वर्षणनमनिकये। शूषे- सुखकरे। मांश्चत्वे- मानिनां चातके। वा। पृशने- चित्तस्पर्शके वा। वधत्रे- शत्रुहननशीले वा भवतः। निगुतः- नीचैः शब्दायमानान् शत्रून्। अस्वापयत्- निद्रापयित। स्नेहयत्- स्नेहशीलान् करोति। अमित्रान्- स्नेहरिहतान्। अचितः- अग्निरिहतान् सर्वभूतिहतरत्युद्भूतसङ्कल्परिहतान्। अचेतः- शोभनिचत्तरिहतान्। अप- अस्मत्तः अपगमय॥५४॥

सं त्री पवित्रा विततान्येष्यन्वेकं धावसि पूयमानः।

असि भगो असि दात्रस्यं दातासि मुघवां मुघवंद्र इन्दो॥ ९.०९७.५५

विततानि- विस्तृतानि । त्री पवित्रा- त्रीणि पात्राणि प्रतीकभूतानि वा भूर्भुवःसुवरुपलक्षितान्नप्राणमानांसि । सम्- सम्यक् । एषि- गच्छिसि । पूयमानः- पुनानः । एकम्- एकं सुवरुपलक्षितिचत्तमेव तृतीयं प्रधानतया । अनुधाविस । इन्दो- क्लेदनशील रस । भगः- सौभाग्यदेवता । असि- भविस । दात्रस्य - दातुः । दाता । असि । मघवद्भयः- हव्यवद्भयः । मघवा- संपद्धान् । असि ॥५५॥

एष विश्ववित्पंवते मनीषी सोमो विश्वस्य भुवनस्य राजा।

द्रप्साँ ईरयेन्विद्थेष्विन्दुर्वि वार्मर्व्यं समयाति याति॥ ९.०९७.५६

एषः- अयम्। विश्ववित्- सर्वज्ञः। मनीषी- मेधावी। विश्वस्य- सर्वस्य। भुवनस्य- लोकस्य। राजा- रञ्जकः। सोमः- रसः। पवते- क्षरित। द्रप्सान्- रसकणान्। विद्थेषु- यज्ञेषु यैर्विदन्त्यात्मानमिति विद्थाः। आत्मा यज्ञेन कल्पतामिति श्रुतौ। ईरयन्- प्रेरयन्। इन्दुः- क्षेद्रनशीलो रसः। समया- उभयतः। अव्यम्- सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरमुपलिधस्थानमित्यर्थः। रसव्यञ्जकम्। रसस्य प्रवेशस्थानम्। रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभृतम्। रसार्थयाचनसाधनभृतम्। रसिक्रियम्। रसावाप्तिसाधनभृतम्। रसावरणम्। रससंभक्तारम्। रसवर्धकम्। वारम्- वरणीयं प्रतीकम्। वि- विशेषेण। अति- अतिकम्य च। याति- गच्छित॥५६॥

इन्दुं रिहन्ति महिषा अर्दब्याः पुदे रेभन्ति कुवयो न गृध्राः।

हिन्वन्ति धीरा दुशिमः क्षिपाभिः समञ्जते रूपमुपां रसेन॥ ९.०९७.५७

अदब्धाः- अहिंसिताः। महिषाः- महात्मानः। इन्दुम्- क्लेदनशीलं रसम्। रिहन्ति-आस्वादयन्ति। पदे- सोमस्य पदे। कवयः- क्रान्तदर्शिनः। न गृधाः- आकाङ्क्षासंयुक्ता इव। रेभन्ति- मन्त्रान् शब्दयन्ति । धीराः- धारणाकुशला उपासकाः । दशिमः क्षिपाभिः-दशिदग्वर्तिनीभिरवतरणशीलमूलशक्तिधाराभिः । हिन्वन्ति- रसं प्रेरयन्ति । अपां रूपम्-जीवोदकरूपम् । रसेन । समञ्जते- व्यञ्जितो भवति ॥५७ ॥

त्वयां वयं पर्वमानेन सोम् भरें कृतं वि चिनुयाम् शर्थत्।

तन्नों मित्रो वर्रुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः॥ ९.०९७.५८

वयम्। सोम- रस। पवमानेन- पुनानेन। त्वया- भवता। भरे- निर्वाहे। कृतम्- कर्तव्यम्। शश्वत्-नित्यम्। वि चिनुयाम- कुर्याम। तत्- तेन। मित्रः- स्नेहाधिदेवता। वरुणः- ऋताधिदेवता। अदितिः- अखण्डप्रकृतिः। सिन्धुः- मूलशक्तिधारा। पृथिवी- भूमिः। उत- अपि च। द्योः- नभः। नः- अस्मान्। मामहन्ताम्- पूजयन्तु स्वीकुर्वन्तिवित भावः॥५८॥